

tage Spørgsmaalet op til Overvejelse inden tredie Behandling. Resultatet af Overvejelsen er, at vi indrømme Fællesrepræsentationen en Forhøjelse af Tilskuddet paa 2,000 Kr., idet vi haabe, at vi for dem blandt andet skulle kunne opnaa en Fordel, som jeg nu skal gøre Rede for. De Foreninger af Rederier, som Beløbet skulde komme til gode, falde — det er maaske ikke udtrykt helt korrekt, men saaledes, at det bliver let forstaaeligt for ærede Medlemmer — i to Grupper, de større Rederier, der gennemgaaende have deres Hjemsted i København, og de mindre, der gennemgaaende have deres Hjemsted omkring i Provinserne. Naar nu Ministeriet bruger disse Rederiers Organisation som en Slags Tillidsmand, som en Konsulent, og kalder deres Repræsentanter sammen, bliver Resultatet let, at Repræsentanterne for de store velhavende Rederier i København have disse Møder lige udenfor deres Dør, medens Repræsentanterne for de smaa Sejlskibsrederier fra Provinserne maa foretage en Rejse hertil. Naar vi nu forhøje Tilskuddet med 2,000 Kr., haabe vi, at Beløbet vedblivende — thi det har til Dels ogsaa tidligere været saaledes —, men i stigende Grad bliver anvendt saaledes, at de smaa Rederiers Repræsentanter forlods faa deres Rejseudgifter udbetalt, thi før ere de ikke ligestillede med de store Rederier her i Hovedstaden, vel at mærke, naar Møderne sammenkaldes her, og det gøre de saa godt som altid.

Ændringsforslag Nr. 118 angaar en Bevilling paa 2,000 Kr. til Bestridelse af Udgifter ved en „Nordisk Fiskehandler- og Havfiskerikongres“, der skal afholdes her i Byen i Juli 1912. Motiveringen for dette Forslag er den, at vi med nogenlunde Sikkerhed vide, at der paa denne Kongres vil møde Fiskehandlere, Opkøbere fra Udlandet, og man er af den Mening, at det har sin store Betydning, at de kunne mødes med og personligt tale med Havfiskere og fiskeriinteresserede Folk her fra Landet. Vi give altsaa denne Bevilling til Kongressens Afholdelse i Haab om, at det skal virke til Gavn for vor Eksport.

Det sidste Ændringsforslag er en gammel Bekendt under nye Former. Det angaar „Viking“. Saa snart Ordet „Viking“ bliver nævnt, dukke sikkert Minder op for ærede Medlemmer om, hvilke Beløb der i de senere Aar er ofret til dette Uddannelseskib for unge søfarende. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvorledes det Selskab, der ejer dette Skib, har været administreret; og hvorledes Selskabet er star-

tet, men kun sige, at der paa dette Foretagende er ofret meget betydelige Kapitaler fra privat Side, at der til det oprindelig knyttedes meget store Forventninger, som ikke paa langt nær ere gaaede i Opfyldelse. Ærede Medlemmer ville huske, at vi foruden et betydeligt Tilskud ved Startningen i de senere Aar have givet et Statstilskud af 50,000 Kr. til Dækning af det Underskud, „Viking“ hvert Aar har sejlet med, et Underskud, der i de sidste Par Aar har holdt sig omkring 100,000 Kr., men som i Aar er oppe paa ca. 120,000 Kr. — det synes altsaa ikke at være blevet bedre, fordi Administrationen er skiftet.

Det blev imidlertid med hele Udvalgets Billigelse i Fjor af mig som Ordfører udtalt, at det var uigenkaldelig sidste Gang, man kunde vente, at Rigsdagen vilde gaa med til at yde et saa stort Beløb til Skoleskibet „Viking“. Vi indrømmede, at der muligvis der som mange andre Steder kunde være al Anledning til at yde Støtte til et Foretagende med en Opgave af den Art, Talen er om her. Men naar man ser hen til Antallet af de Elever, 60—80, der komme med paa „Viking“, og deres 3-aarige Uddannelse, vil det ses, at et Tilskud af 50,000 Kr. som det, vi have givet ogsaa sidste Aar, er aldeles uforholdsmæssigt i Forhold til Uddannelsestiden og den Mængde Elever, der kunne faa Nytte af Skibet. Som sagt, det blev bemærket i Fjor, at det vilde være uigenkaldelig sidste Gang, de 50,000 Kr. blev bevilgede; men der blev ikke sagt, at vi overhovedet ikke vilde give Tilskud mere. Nu er der kommet et Andragende ind igen i Aar, og ærede Medlemmer ville se, at der i Konsekvens af Udtalelserne i Fjor ikke længere er Tale om et Tilskud paa 50,000 Kr., men kun om et halvt saa stort Tilskud, 25,000 Kr., og saa er Bevillingen samtidig gjort til 3-aarig. Lad mig tilføje med det samme, at selv om vi selvfølgelig ikke nu kunne forudse, hvilken Beslutning Rigsdagen vil tage om 3 Aar, om muligvis Forholdene med „Viking“ stille sig anderledes til den Tid, saa er en Ting sikker, og det er, at hvis det Finansudvalg, som sidder i Dag, under lignende Forhold skulde udtale sig om Fremtiden, saa vilde det blive en enstemmig Udtalelse om, at et Tilskud paa 25,000 Kr. heller ikke under nogen Omstændigheder kan ventes opretholdt, naar de tre Aar ere forløbne. Hvorfor have vi da givet det i Aar? Fordi vi indrømme, at der her er Tale om en Opgave af ikke ringe Betydning, selv om den ikke paa nogen Maade kan vente